

NORGES HØYESTERETT

Den 31. oktober 2017 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Webster, Bergsjø og Høgetveit Berg i

HR-2017-2056-U, (sak nr. 2017/1721), sivil sak, anke over kjennelse:

A (advokat Tor Erlend Framstad)

mot

B (advokat Bjørn Carlberg)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens kjennelse i sak om tvangsfullbyrdelse av rettsforlik.
- (2) A og B inngikk 3. juli 2014 rettsforlik i Øvre Romerike tingrett i en tvist om naboforhold. B begjærte i 2016 tvangsmessig oppfyllelse av kravene i rettsforliket, jf. tvangsfullbyrdelsesloven § 13-14.
- (3) Øvre Romerike tingrett tok kravet delvis til følge i kjennelse 17. mars 2017. I kjennelsen ble A pålagt tvangsmulkt på 2 500 kroner per uke inntil rettsforliket punkt 3 om utførelse av diverse arbeider, ble oppfylt.
- (4) A anket til Eidsivating lagmannsrett. Lagmannsretten avsa 28. juni 2017 kjennelse med slik slutning:
 - "1. A pålegges en løpende tvangsmulkt på 1 500 – ettusenfemhundre – kroner for hver uke som går utover at denne avgjørelsen er rettskraftig og inntil rettsforliket mellom partene av 3. juli 2014 pkt. 3, er oppfylt.
 2. A dømmes til å betale til B sakskostnader for lagmannsretten med 6 250 – sekstusentohundrefemti – kroner."
- (5) A har anket kjennelsen til Høyesterett og har i korte trekk anført at lagmannsretten har begått saksbehandlingsfeil. Ankemotparten hadde sendt inn et nytt prosesskriv, som først ble mottatt

i posten av As prosessfullmektig samme dag som lagmannsretten avgjorde saken. Prosessfullmektigen ble ikke gitt noen mulighet for å ta til motmæle mot prosesskrivet. Det foreligger dermed et brudd på kontradiksjonsprinsippet som må lede til opphevelse, jf. tvisteloven § 29-21 første ledd. For øvrig har lagmannsretten uriktig lagt til grunn at ingen part krevde muntlige forhandlinger, og rettsanvendelsen er uriktig.

(6) A har lagt ned slik påstand:

"1. Øvre Romerike tingretts kjennelse 16-100336TVA-OVRO og Eidsivating lagmannsretts kjennelse 17-091554ASK-ELAG/ oppheves.

2. B dømmes til å betale sakskostnader for tingrett, lagmannsrett og Høyesterett.

Subsidiært:

3. Eidsivating lagmannsretts kjennelse 17-091554ASK-ELAG/ oppheves.

4. B dømmes til å betale sakskostnader for lagmannsrett og Høyesterett."

(7) B har tatt til motmæle og i korthet anført at det i saken allerede var innsendt flere skriv, og at ytterligere merknader ikke ville ha opplyst saken noe bedre. Lagmannsretten har videre fattet riktig beslutning.

(8) B har lagt ned slik påstand:

"Prinsipalt:
Anken avvises.

Subsidiært:
Anken forkastes.

For begge tilfeller tilkjennes sakens omkostninger."

(9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken er en videre anke over lagmannsrettens kjennelse, hvor utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling og lovtolkning, jf. tvisteloven § 30-6 første ledd bokstav b og c.

(10) A har gjort gjeldende at hans prosessfullmektig først fikk motpartens siste prosesskriv samme dag som lagmannsrettens kjennelse ble avsagt. Dette er ikke bestridt og må legges til grunn. Lagmannsrettens kjennelse ble med dette avsagt uten at As prosessfullmektig hadde hatt anledning til å imøtegå prosesskrivet. Saksbehandlingen innebærer et brudd på retten til kontradiksjon.

(11) Etter tvisteloven § 30-3 jf. § 29-21 første ledd skal feil ved saksbehandlingen tillegges virkning "hvis det er nærliggende at feilen kan ha hatt betydning for den avgjørelsen som er anket". Det kontradiktoriske prinsipp er grunnleggende, og et brudd på dette prinsippet er en alvorlig saksbehandlingsfeil. Etter sikker praksis fra Høyesterett skal det derfor svært lite til før det blir opphevelse - det gjelder i realiteten en presumsjon for at feilen kan ha hatt betydning, jf. Rt-2013-438 avsnitt 15, sml. også HR-2017-928-U avsnitt 14.

(12) Ankemotparten fremla ved sitt siste prosesskriv diverse fotografier som angivelig viser det området som tvisten gjelder. Lagmannsretten har i sin kjennelse lagt vekt på disse fotografiene. A mener imidlertid at fotografiene gjelder et annet område. Prosesskrivet inneholder med dette opplysninger som knytter seg direkte til tvistes spørsmålet i saken, og

saksbehandlingsfeilen kan dermed ha hatt betydning for utfallet. Lagmannsrettens kjennelse må på denne bakgrunn oppheves.

- (13) A har krevd dekket salær for lagmannsretten med 16 625 kroner og for Høyesterett med 11 875 kroner, begge beløp inkludert merverdiavgift. Etter tvisteloven § 20-8 tredje ledd tilkjennes sakskostnader bare for Høyesterett. Rettsgebyret utgjør 6 294 kroner, slik at det samlede beløpet blir 18 169 kroner.
- (14) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING :

1. Lagmannsrettens kjennelse oppheves.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler B til A 18 169 – attentusenetthundreogsekstini – kroner innen 2 – to uker fra forkynnelsen av kjennelsen.

Per Erik Bergsjø
(sign.)

Bergljot Webster
(sign.)

Borgar Høgetveit Berg
(sign.)

Riktig utskrift: